2021 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

P9_TA(2021)0411

Įgyvendinimo pranešimas dėl ES patikos fondų ir Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės

2021 m. spalio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl įgyvendinimo pranešimo dėl ES patikos fondų ir Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės“ (2020/2045(INI))

(2022/C 132/08)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 208, 210, 214 ir 314 straipsnius,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnį,

— atsižvelgdamas į ES pagrindinių teisių chartiją,

— atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa ([1]),

— atsižvelgdamas į 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ([2]),

— atsižvelgdamas į 1996 m. birželio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1257/96 dėl humanitarinės pagalbos ([3]),

— atsižvelgdamas į bendruosius Europos Sąjungos 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 ir 2021 finansinių metų biudžetus,

— atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 18 d. Komisijos komunikatą dėl visuotinio požiūrio į migraciją ir judumą (VPMJ) (COM(2011)0743),

— atsižvelgdamas į 2018 m. JT Generalinės Asamblėjos priimtą Pasaulinį susitarimą dėl saugios, tvarkingos ir teisėtos migracijos ir į Pasaulinį susitarimą dėl pabėgėlių,

— atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 7 d. Komisijos komunikatą dėl naujo partnerystės su trečiosiomis šalimis modelio sukūrimo pagal Europos migracijos darbotvarkę (COM(2016)0385),

— atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio mėn. Valetos aukščiausiojo lygio susitikimo veiksmų planą,

— atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 18 d. ES ir Turkijos pareiškimą,

— atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 30 d. paskelbtą naująjį Europos konsensusą dėl vystymosi „Mūsų pasaulis, mūsų orumas, mūsų ateitis“,

— atsižvelgdamas į 2014 m. balandžio 30 d. Komisijos tarnybų darbo dokumentą „Priemonių rinkinys: teisėmis grindžiamas požiūris į vystomąjį bendradarbiavimą, apimantis visas žmogaus teises“ (SWD(2014)0152),

([1]) OL L 347, 2013 12 20, p. 884.
([2]) OL L 193, 2018 7 30, p. 1.
([3]) OL L 163, 1996 7 2, p. 1.

— atsižvelgdamas į 2008 m. sausio 30 d. Europos konsensusą dėl humanitarinės pagalbos,

— atsižvelgdamas į pradinius steigiamuosius ES patikos fondo „Bêkou“, ES patikos fondo „Madad“, ES patikos fondo Afrikai ir ES patikos fondo Kolumbijai susitarimus ir 2020 m. gruodžio mėn. jų peržiūrėtus steigiamuosius susitarimus;

— atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos sprendimą C(2015)9500 dėl Sąjungos ir kitų valstybių narių veiksmų derinimo taikant koordinavimo mechanizmą – pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonę ([4]), iš dalies pakeistą 2016 m. vasario 10 d. Komisijos sprendimu C(2016)0855 ([5]), 2017 m. balandžio 18 d. Komisijos sprendimu C(2017)2293 ([6]), 2018 m. kovo 14 d. Komisijos sprendimu C(2018)1500 ([7]), ir 2018 m. liepos 24 d. Komisijos sprendimu C(2018)4959 ([8]),

— atsižvelgdamas į 2020 m. balandžio 30 d. Komisijos Ketvirtąją metinę ataskaitą dėl Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės (COM(2020)0162), taip pat į ankstesnes ataskaitas,

— atsižvelgdamas į 7-ąją ES patikos fondo „Madad“ rezultatų ataskaitą,

— atsižvelgdamas į Audito Rūmų specialiąsias ataskaitas Nr. 11/2017 „Centrinės Afrikos Respublikai skirtas ES patikos fondas „Bêkou“: daug žadanti pradžia, nepaisant kai kurių trūkumų“; Nr. 27/2018 „Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonė: naudinga parama, tačiau būtini patobulinimai siekiant užtikrinti, kad lėšos būtų racionaliau naudojamos“; Nr. 32/2018 „Europos Sąjungos skubiosios pagalbos Afrikai patikos fondas. Tai lanksti priemonė, tačiau reikia skirti dėmesio konkrečioms sritims“,

— atsižvelgdamas į Komisijos sprendimus pratęsti ES patikos fondų veiklą iki 2021 m. gruodžio mėn. pagal Finansinio reglamento 234 straipsnį, taip pat į Parlamento poziciją dėl pratęsimo sprendimų projektų,

— atsižvelgdamas į savo 2018 m. balandžio 18 d. rezoliuciją „ES išorės finansavimo priemonių įgyvendinimas: 2017 m. laikotarpio vidurio peržiūra ir būsima struktūra po 2020 m.“ ([9]),

— atsižvelgdamas į savo 2018 m. balandžio 17 d. rezoliuciją dėl vystomojo bendradarbiavimo priemonės, humanitarinės pagalbos priemonės ir Europos plėtros fondo įgyvendinimo ([10]),

— atsižvelgdamas į savo 2016 m. rugsėjo 13 d. rezoliuciją dėl ES patikos fondo Afrikai: reikšmė vystymuisi ir humanitarinei pagalbai ([11]),

— atsižvelgdamas į savo 2021 m. kovo 25 d. rezoliuciją „Naujoji ES ir Afrikos strategija. Partnerystė siekiant tvaraus ir įtraukaus vystymosi“,

— atsižvelgdamas į savo 2021 m. sausio 20 d. rezoliuciją dėl 2020 m. metinio pranešimo dėl bendros užsienio ir saugumo politikos įgyvendinimo ([12]), 2017 m. gegužės 18 d. rezoliuciją dėl ES strategijos dėl Sirijos ([13]), 2016 m. spalio 6 d. rezoliuciją dėl Sirijos ([14]), 2016 m. lapkričio 24 d. rezoliuciją dėl padėties Sirijoje ([15]), 2016 m. liepos 6 d. rezoliuciją dėl Tarybos pozicijos dėl Europos Sąjungos 2016 finansinių metų Taisomojo biudžeto Nr. 2/2016 projekto, kuriuo įtraukiamas 2015 finansinių metų perteklius ([16]),

---

([4]) OL C 407, 2015 12 8, p. 8.
([5]) OL C 60, 2016 2 16, p. 3.
([6]) OL C 122, 2017 4 19, p. 4.
([7]) OL C 106, 2018 3 21, p. 4.
([8]) OL C 278, 2018 8 8, p. 3.
([9]) OL C 390, 2019 11 18, p. 76.
([10]) OL C 390, 2019 11 18, p. 33.
([11]) OL C 204, 2018 6 13, p. 68.
([12]) Priimti tekstai, P9_TA(2021)0012.
([13]) OL C 307, 2018 8 30, p. 117.
([14]) OL C 215, 2018 6 19, p. 44.
([15]) OL C 224, 2018 6 27, p. 88.
([16]) OL C 101, 2018 3 16, p. 179.

2021 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

— atsižvelgdamas į savo 2019 m. kovo 13 d. rezoliuciją dėl 2018 m. Komisijos ataskaitos dėl Turkijos ([17]), 2018 m. gruodžio 12 d. rezoliuciją dėl Tarybos pozicijos dėl antrojo Europos Sąjungos 2019 finansinių metų bendrojo biudžeto projekto ([18]), 2018 m. liepos 4 d. rezoliuciją dėl Tarybos pozicijos dėl Europos Sąjungos 2018 finansinių metų Taisomojo biudžeto Nr. 3/2018 projekto, III skirsnis – Komisija: Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės taikymo pratęsimas ([19]),

— atsižvelgdamas į Taisomojo biudžeto Nr. 5/20201 ([20]) projektą ir prie jo pridėtą sprendimą dėl nenumatytų atvejų rezervo lėšų mobilizavimo 2020 m. siekiant toliau teikti humanitarinę paramą pabėgėliams Turkijoje ([21]),

— atsižvelgdamas į savo 2021 m. gegužės 19 d. rezoliuciją dėl 2018 m. Komisijos ataskaitos dėl Turkijos ([22]),

— atsižvelgdamas į 2019 ir 2020 m. Komisijos sprendimus dėl fondo „Madad“ veiklos pratęsimo iki 2021 m. gruodžio 14 d. pagal Finansinio reglamento 234 straipsnį,

— atsižvelgdamas į 2016–2021 m. vykusiose Londono ir Briuselio konferencijose ES ir jos valstybių narių prisiimtus įsipareigojimus spręsti Sirijos krizę ir remti jos žmones,

— atsižvelgdamas į Komisijos 2018 m. vidurio vertinimą ir į reguliariai rengiamas ES patikos fondo „Madad“ rezultatų ataskaitas,

— atsižvelgdamas į 1996 m. birželio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1257/96 dėl humanitarinės pagalbos ([23]), 2018 m. birželio 14 d. pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Kaimynystės, vystomojo ir tarptautinio bendradarbiavimo priemonės (KVTBP „Globali Europa“) 2021–2027 m. (COM(2018)0460) ir 2018 m. birželio 14 d. pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Pasirengimo narystei paramos priemonės (PNPP III) 2021–2027 m. (COM(2018)0465),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 54 straipsnį ir į 2002 m. gruodžio 12 d. Pirmininkų sueigos sprendimo dėl leidimo rengti pranešimus savo iniciatyva suteikimo tvarkos 1 straipsnio 1 dalies e punktą ir 3 priedą,

— atsižvelgdamas į bendrus Užsienio reikalų komiteto, Vystymosi komiteto ir Biudžeto komiteto svarstymus pagal Darbo tvarkos taisyklių 58 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto ir Biudžeto kontrolės komiteto nuomones,

— atsižvelgdamas į Užsienio reikalų, Vystymosi ir Biudžeto komitetų pranešimą (A9-0255/2021),

A. kadangi 2014 m. ir vėliau įsteigti keturi ES patikos fondai, kuriais siekiama patenkinti lanksčių ir greitų priemonių poreikį, kad būtų galima nuosekliai ir veiksmingiau teikti pagalbą reaguojant į krizes: ES patikos fondas „Bêkou“, įsteigtas 2014 m. liepos 15 d., jo tikslas – suteikti visapusišką pagalbą Centrinei Afrikos Respublikai išeiti iš krizės ir po jos atsistatyti; ES patikos fondas „Madad“ – Europos Sąjungos regioninis patikos fondas, įsteigtas 2014 m. gruodžio 15 d. reaguojant į krizę Sirijoje, kad būtų galima sutelkti ir pritaikyti išteklius ir atsaką regioniniu lygmeniu; ES patikos fondas „Africa“ – Europos Sąjungos skubiosios pagalbos patikos fondas stabilumui didinti ir pagrindinėms neteisėtos migracijos ir asmenų persikėlimo Afrikoje priežastims šalinti, įsteigtas 2015 m. lapkričio 12 d.; ES patikos fondas „Colombia“, įsteigtas 2016 m. gruodžio 12 d., skirtas padėti įgyvendinti taikos susitarimą ankstyvajame atkūrimo etape ir stabilizuoti padėtį po konflikto;

([17]) OL C 23, 2021 1 21, p. 58.
([18]) OL C 388, 2020 11 13, p. 326.
([19]) OL C 118, 2020 4 8, p. 264.
([20]) Europos Sąjungos 2020 finansinių metų taisomojo biudžeto Nr. 5 galutinis priėmimas (ES, Euratomas) 2020/1157 (OL L 299, 2020 9 11, p. 1).
([21]) 2020 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas (ES) 2020/1268 dėl nenumatytų atvejų rezervo lėšų mobilizavimo 2020 m. siekiant toliau teikti humanitarinę paramą pabėgėliams Turkijoje (OL L 298, 2020 9 11, p. 21).
([22]) Priimti tekstai, P9_TA(2021)0243.
([23]) OL L 163, 1996 7 2, p. 1.

B. kadangi 2018 m. atlikus Finansinio reglamento peržiūrą įtraukta daugiau nuostatų, kuriomis tam tikru mastu stiprinami Parlamento įgaliojimai tikrinti naujai steigiamus ES patikos fondus ar tokius, kurių veikla pratęsiama; kadangi tokios nuostatos ir toliau yra pernelyg ribotos, kad būtų galima užtikrinti visapusišką demokratinę Parlamento vykdomą priežiūrą ir visapusišką kaip biudžeto valdymo institucijos vykdomą parlamentinę priežiūrą, kaip numatyta Sutartyse;

C. kadangi 2020 m. Parlamentas paskelbė didžia dalimi teigiamas nuomones dėl ES patikos fondų veiklos pratęsimo iki 2021 m. pabaigos, tačiau išreiškė susirūpinimą dėl nepakankamo projektų, ypač susijusių su sienų ir migracijos valdymu, įgyvendinimo skaidrumo ir iškėlė sąlygą, kad patikos fondo „Africa“ atveju visuose finansuojamuose projektuose būtų numatytos privalomos garantijos dėl pagarbos pagrindinėms žmogaus teisėms;

D. kadangi ir ES patikos fondų, ir Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės sukūrimas buvo pagrįstas lankstaus, *ad hoc* ir greito reagavimo poreikiu, o to padaryti neįmanoma pasinaudojant klasikine institucine struktūra, ribotais ES biudžeto ištekliais bei jame numatytomis lankstumo galimybėmis; kadangi naujoji ES išorės finansinė programa (Kaimynystės, vystomojo ir tarptautinio bendradarbiavimo priemonė (KVTBP) „Globali Europa“) turėtų padėti įveikti apribojimus, dėl kurių reikia įsteigti patikos fondus, kad būtų galima lanksčiau ir greičiau reaguoti į konkrečias krizes; kadangi dėl tokių nebiudžetinių priemonių, pavyzdžiui, ES patikos fondų, ir nepaprastųjų priemonių, pvz., Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės, kyla pavojus demokratinės atskaitomybės, skaidrumo ir patikimo finansų valdymo principams, ribojamas Europos Parlamento vaidmuo ir mažinamas ES biudžeto integralumas ir vieningumas; kadangi su Europos Parlamentu nebuvo konsultuojamasi dėl nebiudžetinių priemonių steigimo; kadangi, atsižvelgiant į tai, kad Europos plėtros fondas (EPF) prisidėjo prie ES patikos fondų „Africa“ ir „Bêkou“, Parlamentas visiškai nedalyvavo steigiant šiuos du ES patikos fondus; kadangi galimas Parlamento dalyvavimas apsiribojo prieštaravimu įgyvendinimo sprendimų dėl ES patikos fondų „Madad“ ir „Colombia“ steigiamųjų susitarimų projektui;

E. kadangi, steigdama ES patikos fondą, Komisija turi pagrįsti jo pridėtinę vertę, matomumą, papildomumą su kitomis ES finansavimo priemonėmis ir suderinamumą su politikos tikslais ir kadangi labai svarbu užtikrinti nuolatinę lėšų naudojimo stebėseną ir vertinimą siekiant užtikrinti, kad jų poveikis visada būtų suderinamas su ES teise, pagrindinėmis vertybėmis ir tikslais;

F. kadangi pagal Finansinį reglamentą turėtų būti atliekamas metinis ES patikos fondų išorės ir nepriklausomas auditas, o Komisija turi įgaliojimus sustabdyti finansavimo susitarimo galiojimą, jei trečioji šalis nevykdo pareigos gerbti žmogaus teises, demokratijos ir teisinės valstybės principus ir rimtais korupcijos atvejais; kadangi Europos Audito Rūmai savo specialiosiose ataskaitose dėl ES patikos fondų rekomendavo Komisijai pagerinti paramos teikėjų koordinavimą (fondas „Bêkou“), pašalinti įgyvendinimo trūkumus, padidinti veiksmingumą ir tikslinius veiksmus (fondas „Africa“) ir užtikrinti didesnį ekonominį naudingumą (Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonė);

G. kadangi, remiantis Komisijos skaičiavimais, be poreikių, į kuriuos reaguojama pagal Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonę, esama kitų didelių su pabėgėliais susijusių humanitarinių poreikių;

H. kadangi Parlamentas, pripažindamas fondų pridėtinę vertę, ne kartą pareiškė, kad reikia stiprinti ES patikos fondų ir Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės parlamentinį tikrinimą ir užtikrinti aktyvesnį dalyvavimą planuojant būsimus ES patikos fondus ir derantis dėl jų bei pratęsiant esamų ES patikos fondų ir kitų finansinių priemonių taikymą ES išorės veiksmų srityje; kadangi Parlamentas paragino Komisiją pagerinti savo komunikaciją ES patikos fondų klausimais ir pažymėjo, kad reguliari, skaičiais pagrįsta informacija apie ES patikos fondų įgyvendinimą yra būtina, kad Parlamentas galėtų vykdyti savo demokratinės priežiūros ir priežiūros funkciją;

I. kadangi didžiausia įnašų į ES patikos fondus dalis dabar gaunama iš paties ES biudžeto, o valstybių narių įnašai sudaro labai nedidelę jų viso biudžeto dalį; kadangi valstybių narių įnašai į Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonę nėra savanoriški, jie grindžiami BNP įnašų raktu ir yra tiesiogiai įtraukiami į Sąjungos biudžetą kaip išorės asignuotosios pajamos pagal Finansinio reglamento 21 straipsnio 2 dalies b punktą; kadangi ES patikos fondų atveju valstybių narių įnašai nėra įtraukiami į Sąjungos biudžetą pagal Finansinio reglamento 187 straipsnio 6 dalį;

2021 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

J. kadangi 2016 m. kovo mėn. ES ir Turkijos pareiškime ir ES ir Turkijos readmisijos susitarime ypatingas dėmesys skiriamas naujų jūrų ar sausumos neteisėtos migracijos maršrutų prevencijai, neteisėto žmonių gabenimo tinklų likvidavimui, Turkijos sienų kontrolei ir grąžinamų asmenų priėmimui netaikant diskriminacijos;

K. kadangi pagrindinis Sąjungos vystomojo bendradarbiavimo politikos tikslas yra sumažinti, o ilgainiui ir panaikinti skurdą, kaip įtvirtinta SESV 208 straipsnyje; kadangi naujasis Europos konsensusas dėl vystymosi tebėra programinis ES vystymosi politikos pagrindas, o Europos konsensusu dėl humanitarinės pagalbos dar kartą patvirtinami pagrindiniai humanitarinės pagalbos teikimo principai; kadangi ES ir jos partneriai humanitarinės pagalbos srityje turi galėti užtikrinti pagalbą ir apsaugą, grindžiamas poreikiais ir laikantis humanitarinių veiksmų neutralumo, nešališkumo, humaniškumo ir nepriklausomumo principų; kadangi oficialios paramos vystymuisi (OPV) šaltinių lėšos turi būti skiriamos ekonominiam vystymuisi ir žmogaus socialinei raidai skatinti, visų pirma užtikrinant galimybes gauti kokybišką išsilavinimą, atsparumui vietos lygmeniu (be kita ko, ryšium su klimato kaita) didinti ir taikos palaikymo operacijoms, kuriomis siekiama teikti pagalbą vystymuisi ir (arba) humanitarinę pagalbą, vykdyti, ypatingą dėmesį skiriant vystymosi uždaviniams, nustatytiems sprendime dėl patikos fondo;

L. kadangi steigiamajame susitarime dėl ES patikos fondo Afrikai sienų valdymo projektai Libijoje aiškiai priskirti ES patikos fondo įgaliojimų sričiai ir Europos kaimynystės priemonės (EKP) reglamento taikymo sričiai; kadangi nuo 2017 m. liepos mėn. per ES patikos fondą „Africa“ skirta beveik 90 mln. EUR Libijos pakrančių apsaugos pajėgoms mokyti, aprūpinti ir jų pajėgumams remti, o 49 mln. EUR skirta grįžtančių asmenų sulaikymo sąlygoms gerinti; kadangi ES patikos fondo steigiamajame susitarime aiškiai nurodyta, kad patikos fondas finansuos veiklą, kuria prisidedama prie migracijos valdymo gerinimo visais aspektais laikantis visuotinio požiūrio į migraciją ir judumą, įskaitant neteisėtos migracijos suvaldymą ir prevenciją bei kovą su prekyba žmonėmis; kadangi vis dėlto esama įtarimų dėl žmogaus teisių pažeidimų, susijusių su Libijos pakrančių apsaugos pajėgų veikla;

M. kadangi 2020 m. Parlamentas pareiškė nuomonę, kad tam, kad būtų galima pratęsti ES patikos fondo Afrikai veiklą, reikėtų, kad visų projektų, kuriems skiriamas finansavimas, atveju būtų numatytos privalomos garantijos dėl pagarbos žmogaus teisėms, o ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas migracijos valdymui, ir reikėtų užtikrinti, kad šios garantijos būtų nustatytos, jei ateityje prireiktų tinkamai pagrįstų naujų patikos fondų;

N. kadangi pasinaudojant ES regioniniu patikos fondu, sukurtu reaguojant į krizę Sirijoje (patikos fondas „Madad“) mobilizuota 2,3 mlrd. EUR, įskaitant savanoriškus 21 ES valstybės narės, Turkijos ir Jungtinės Karalystės įnašus; kadangi įgyvendinant jo programas daugiausia dėmesio skiriama švietimui, pragyvenimo šaltiniams, sveikatai, apsaugai ir vandeniui, padedama pabėgėliams, šalies viduje perkeltiems asmenims ir vietos bendruomenėms ir paremta daugiau kaip 7 mln. paramos gavėjų; kadangi užsitęsus Sirijos pilietiniam karui reagavimas patikos fondo „Madad“ lėšomis buvo toliau plėtojamas pagal humanitarinės pagalbos ir vystymosi sąsają, daugiau dėmesio skiriant sistemų, kuriomis remiamos priimančiųjų šalių pastangos ir pajėgumai reaguoti į užsitęsusią krizę, ypač teikiant viešąsias paslaugas Irake, Jordanijoje ir Libane, stiprinimui;

O. kadangi, remiantis patikos fondo „Madad“ vertinimu, jo projektai pradedami įgyvendinti santykinai greičiau nei standartinės procedūros pagal Europos kaimynystės priemonę ir Pasirengimo narystei paramos priemonę; kadangi vykdant patikos fondo „Madad“ veiklą taip pat buvo pasiekta masto ekonomija, įgyvendinti didelio masto vidutiniškai 20 mln. EUR sumą siekiantys projektai, kurių vidutinis įgyvendinimo laikotarpis – apie 30 mėnesių;

P. kadangi Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonė skiriasi nuo kitų ES patikos fondų, daugiausia dėl to, kad ji tebėra įtraukta į Sąjungos biudžetą;

Q. kadangi, kaip nurodė Komisija, Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonė yra skirta esamoms ES finansavimo priemonėms koordinuoti, kad, siekiant reaguoti į pabėgėlių poreikius, priemonės būtų naudojamos nuosekliai ir vadovaujantis bendru požiūriu;

2021 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

I. ***Bendrosios pastabos***

Biudžeto aspektai

1. pažymi, kad iki 2020 m. gruodžio 31 d. visų ES patikos fondų įnašų mokėtojų įsipareigojimai sudarė 7 691 mln. EUR, ES biudžeto įnašas sudarė 3 170 mln. EUR, iš Europos plėtros fondo (EPF) skirta 3 534 mln. EUR, o valstybių narių ir kitų paramos teikėjų įnašas siekė 988 mln. EUR; dar pažymi, kad iki minėtos datos sudaryta 7 141 mln. EUR sumą siekiančių sutarčių, o 4 869 mln. EUR išmokėta iš ES patikos fondų; taip pat pažymi, kad iki 2020 m. gruodžio 31 d. visų ES patikos fondų įsipareigojimų asignavimų įgyvendinimo lygis siekė 98 proc. (ES patikos fondo „Madad“ – daugiau nei 95 proc., ES patikos fondo „Bêkou“ – 99 proc., ES patikos fondo „Africa“ – 99 proc., ES patikos fondo „Colombia“ – 94 proc. nuo turimų įsipareigojimų asignavimų), o bendras mokėjimų asignavimų įgyvendinimo lygis siekė 63 proc. (ES patikos fondo „Africa“ – 62 proc., ES patikos fondo „Bêkou“ – 66 proc., ES patikos fondo „Colombia“ – 52 proc., ES patikos fondo „Madad“ – 64 proc.);

2. primena, kad Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonei skirtos dvi finansavimo dalys ir abi jas sudaro po 3 mlrd. EUR; apgailestauja, kad kitaip nei pirmoji 2016–2017 m. finansavimo dalis, kuri pasiskirstė taip: 1 mlrd. EUR skirta iš ES biudžeto, 2 mlrd. EUR – iš valstybių narių, antroji 2018–2019 m. finansavimo dalis pasiskirstė atvirkščiai, o tai neigiamai paveikė esamus Sąjungos projektus;

3. primena, kad, nors pagal pirmąją Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės dalį PNPP II įnašai sudarė 52,4 proc., humanitarinė pagalba – 46,6 proc., priemonė, kuria prisidedama prie saugumo ir taikos – 0,7 proc. ir Vystomojo bendradarbiavimo priemonė – 0,3 proc., pagal antrąją Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės dalį PNPP II įnašai sudaro 64,5 proc., o humanitarinė pagalba – 35,5 proc.;

4. pažymi, kad iki 2020 m. pabaigos 36,6 proc. pirmosios Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės dalies asignavimų buvo panaudota taikant tiesioginį valdymą, o 63,4 proc. taikant netiesioginį valdymą (iš jų daugiau kaip keturi penktadaliai panaudoti per tarptautines organizacijas); taip pat pažymi, kad antrosios dalies atveju tiesioginis valdymas sudarė 32,1 proc. (100 proc. per Europos Komisiją), o netiesioginis valdymas – 67,9 proc. (trys ketvirtadaliai per tarptautines organizacijas);

5. taip pat pažymi, kad tarptautinės organizacijos buvo didžiausios ES patikos fondų įgyvendinimo dalyvės (36,8 proc.), palyginti su Europos Komisija (35,7 proc.), valstybių narių agentūromis (24,2 proc.) ir viešųjų paslaugų įstaigomis (3,4 proc.);

Parlamento dalyvavimas sprendimų priėmimo ir rezultatų stebėjimo sistemose, taip pat rengiant ataskaitas ir atliekant vertinimus

6. pažymi, kad komitetų pirmininkams ir atitinkamiems nariams buvo suteiktas stebėtojo statusas patikos fondų strateginių tarybų ir Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės iniciatyvinio komiteto posėdžiuose; apgailestauja, kad šis statusas oficialiai neatsispindi patikos fondų steigiamuosiuose susitarimuose; primygtinai ragina, kad kvietimuose į posėdžius būtų atsižvelgiama į oficialų Parlamento kalendorių ir kad visa svarbi informacija ir dokumentai, kurie turi būti aptarti valdybos posėdžiuose, būtų pateikti gerokai prieš posėdžius, kad būtų sudarytos sąlygos aktyviam Parlamento narių ir sekretoriato darbuotojų dalyvavimui;

7. apgailestauja dėl riboto Parlamento vaidmens priimant sprendimus dėl Sąjungos įnašų į ES patikos fondus, vykdant jų priežiūrą ir tikrinimą, ir pakartoja, kad prieš kuriant ES patikos fondus, kurie turėtų likti kraštutinė priemonė, ir (arba) pratęsiant jų veiklą reikėtų visapusiškai pasinaudoti esamais teisiniais, reguliavimo ir biudžeto sprendimais; primena savo ankstesnius prašymus, į kuriuos nebuvo pateiktas atsakymas, ir pakartoja, kad Parlamentas turėtų būti atstovaujamas veiklos komitetų posėdžiuose ir galėti stebėti jų veiklą, ir ragina Komisiją laiku pateikti išsamią informaciją apie šiuose komitetuose priimtus sprendimus; mano, kad Parlamentas turi visapusiškai naudotis savo įgyvendinimo tikrinimo ir biudžeto kontrolės įgaliojimais ir užtikrinti, kad ES finansavimo sprendimai ir susiję asignavimai atitiktų Sąjungos teisėtumo ir patikimo finansų valdymo principus, ir taip garantuoti ES veiksmų demokratinį teisėtumą ir atskaitomybę;

8. pažymi Komisijos pastangas atidžiai stebėti ir vertinti intervencines priemones ir rinkti žinias apie ES patikos fondų ir su Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemone susijusią veiklą rengiant specialų ataskaitų rinkinį; prašo dedant šias pastangas siekti didesnio skaidrumo skelbiant atitinkamus duomenis, įskaitant konkrečią informaciją apie finansuojamus projektus ir pasiektus rezultatus, palyginti su nustatytais tikslais, ES patikos fondų ir Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės tinklalapiuose; pabrėžia, kad tokių ataskaitų prieinamumas, detalumo laipsnis, išsamumas ir faktinis nuoseklumas yra labais svarbūs elementai siekiant Parlamento, kaip biudžeto valdymo institucijos, paramos ir norint tinkamai įvertinti įgyvendinimą;

2021 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

9. pažymi, kad informacija apie pilietinės visuomenės organizacijų (PVO) dalyvavimą buvo pateikta ES patikos fondo Afrikai 2019 m. ir 2020 m. metinėse ataskaitose; apgailestauja, kad ši informacija nėra atvirai prieinama dėl mažo skaidrumo subrangos lygmeniu; pažymi, kad, kai įmanoma, tokia informacija turėtų būti pateikiama suskirstyta projektų lygmeniu, atsižvelgiant į tinkamai pagrįstus konfidencialumo ir saugumo reikalavimus;

10. apgailestauja dėl pavėluoto Komisijos pranešimo apie savo ketinimą pratęsti ES patikos fondų veiklos trukmę ir dėl pavėluotų kai kurių patikos fondų vertinimų, todėl Parlamentas negalėjo laiku padaryti išsamių ir tikslių išvadų patikos fondo Afrikai atveju, taigi taip apribota demokratinė priežiūra ir atsakomybė;

11. pakartoja savo reikalavimą, kad ES patikos fondų veiklos pratęsimas iki 2021 m. gruodžio mėn., kuriam Parlamentas pritarė, būtų iš esmės techninio pobūdžio ir leistų sklandžiai pereiti prie naujos DFP bei sudaryti sąlygas veiksmingai sudaryti sutartis dėl jau paskirtų lėšų ir jas naudoti; atkreipia dėmesį į Komisijos patikinimą, kad pratęsiant fondų veiklą siekiama užtikrinti nuolatinį pagal ankstesnę 2014–2020 m. DFP prisiimtų įsipareigojimų mokėjimų teisinį pagrindą ir kad pagal KPTBP ar PNPP III nebus prisiimama jokių naujų įsipareigojimų ES patikos fondams;

12. pabrėžia, kad savo ataskaitose Komisija turėtų parodyti įvairių finansinių priemonių, skirtų sritims, kurias apima ES patikos fondai ir Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonė, įskaitant ES išorės investicijų planą, papildomumą ir sukurtą pridėtinę vertę;

II. ***ES patikos fondų ir Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės vertinimas***

Fondas „Bêkou“

13. mano, kad patikos fondas „Bêkou“, kaip viena iš priemonių, iš dalies prisidėjo reguliuojant padėtį Centrinės Afrikos Respublikoje, taip pat prie vystymosi ir humanitarinių poreikių susietumo metodo įgyvendinimo Centrinės Afrikos Respublikoje;

14. taip pat atkreipia dėmesį į 2018 m. vasario mėn. Vystymosi komiteto delegacijos Centrinės Afrikos Respublikoje išvadas, kuriose atkreipiamas dėmesys į tai, kad patikos fondas „Bêkou“ yra matomas, atrodo, kad yra gerai priimamas šalyje ir yra vykdomi projektai, kuriais tinkamai atsižvelgiama į poreikius, susijusius su reabilitacija, pragyvenimo šaltinių užtikrinimu ir ilgalaikiu vystymusi, bent jau vietos ir mažesniu mastu;

15. akcentuoja išvadas, nurodytas 2017 m. Audito Rūmų specialiojoje ataskaitoje, kad apskritai patikos fondas „Bêkou“ davė teigiamų rezultatų, pritraukė papildomos pagalbos, bet nedaug papildomų paramos teikėjų, ir tai, kad vykdant daugumą jo projektų buvo pasiekti laukiami išdirbiai ir suteikta daugiau matomumo ES; tačiau nurodo, kad ataskaitoje rekomenduojama geriau apibrėžti intervencijos sritį, pagerinti paramos teikėjų koordinavimą, projektų atrankos procedūras, stebėseną ir veiklos rezultatų vertinimą, taip pat optimizuoti išlaidas ir padidinti įgyvendinančiųjų organizacijų atrankos skaidrumą; pažymi, kad veiklos komitete valstybėms narėms atstovauja jų nacionalinės plėtros agentūros, kurios taip pat atrenkamos kaip projektų įgyvendintojos, ir yra susirūpinęs, kad dėl to gali kilti interesų konfliktų, kai veiklos komitete vykdoma projektų atrankos procedūra;

16. pažymi, kad dėl humanitarinės krizės, skurdo ir naujų Centrinėje Afrikos Respublikoje kylančių saugumo problemų reikės teikiant tolesnę ES pagalbą tikslingų programų ir atitinkamais atvejais lankstaus ES finansavimo pagal KVTBP „Globali Europa“, kad Centrinėje Afrikos Respublikoje būtų stiprinami humanitarinis atsakas, taika ir saugumas, demokratizacija ir demokratinės institucijos bei pagarba žmogaus teisėms;

17. mano, kad, nepaisant ES ir kitų paramos teikėjų įsikišimo, padėtis šalyje išlieka nestabili dėl naujų konfliktų atsiradimo ir ypač didelio maisto stygiaus;

Fondas „Madad“

18. mano, kad pasitvirtino, jog ES patikos fondas „Madad“ turi pridėtinę vertę reaguojant į krizę ir padeda ES užtikrinti didesnį išorės matomumą ir įtaką, didesnę kontrolę, įvairių finansavimo šaltinių koordinavimą ir sverto poveikį, palyginti su nacionaliniu lygmeniu ar kitais tarptautiniais kanalais; pažymi, kad jo išlaidos suderintos su teisiniais pagrindais ar naudojamomis Sąjungos priemonėmis ir jų tikslais; todėl primena, kad iš patikos fondo „Madad“ finansuojami projektai turėtų skatinti ir saugoti orumą, žmogaus teises ir pagrindines laisves, skatinti socialinę ir ekonominę įtrauktį, ypač mažumų ir pažeidžiamų grupių, įtrauktį; apgailestauja dėl vis besitęsiančio konflikto Sirijoje ir pabrėžia, kad siekiant patenkinti Sirijos pabėgėlių, negalinčių artimoje ateityje grįžti į savo gimtąją šalį, poreikius, taip pat juos priimančių bendruomenių poreikius, kalbant apie ilgalaikę integraciją ir užimtumą, vis dar būtina ES ir tarptautinė ilgalaikė pagalba, kad būtų galima darniai užtikrinti jų ilgalaikės integracijos ir užimtumo galimybes priimančiosiose bendruomenėse; atkreipia dėmesį į tai, kad Sirijos teritorijose, kuriose konfliktų tikimybė yra didelė, šiuo metu negalima vykdyti ilgalaikiam atstatymui skirtos veiklos;

19. pažymi, kad 2018 m. spalio mėn. laikotarpio vidurio strateginėje vertinimo ataskaitoje padaryta išvada, jog patikos fondas „Madad“ yra svarbus ir ekonomiškai efektyvus, pasiekė daug paramos gavėjų palyginti mažomis sąnaudomis ir sudarė galimybes ES veikti lanksčiai;

20. džiaugiasi, kad patikos fondas greitai ir lanksčiai reagavo remdamas šalis partneres ir bendruomenes koronaviruso protrūkio metu, aktyviai imtasi veiksmų pertvarkant ir keičiant veiklos kryptį ne tik sveikatos priežiūros, bet ir kitose – pragyvenimo, apsaugos, švietimo ar socialinės sanglaudos – srityse Libijoje, Irake, Turkijoje ir Jordanijoje;

21. pabrėžia, kokia svarbi nuolatinė parama pabėgėliams, šalies viduje perkeltiems asmenims ir pažeidžiamoms priimančiosioms bendruomenėms, taip pat įsikūrusias aplinkiniame besitęsiančio konflikto paveiktame regione, naudojant ilgesnės trukmės, nuspėjamo, visapusiškai skaidraus ir greitai panaudojamo finansavimo derinį pagal priemones, nustatytas 2021–2027 m. daugiametėje finansinėje programoje (DFP), ir galimus valstybių narių įnašus kaip išorės asignuotąsias pajamas, atsižvelgiant į visas finansines priemones, numatytas Finansiniame reglamente;

22. primena Palestinos pabėgėlių bendruomenių pažeidžiamumą Sirijoje bei regione ir ragina jas nuolat remti ir įtraukti į ES humanitarinius planus bei atsakomuosius veiksmus, susijusius su Sirijos krize;

Fondas „Africa“

23. pažymi, kad patikos fondas Afrikai buvo sukurtas kaip skubiosios pagalbos patikos fondas, kad būtų galima padėti įveikti krizes trijuose Afrikos regionuose, siekiant ilgalaikių stabilumo ir vystymosi tikslų; pažymi, kad ES patikos fondas Afrikai yra greita ir lanksti priemonė, padedanti spręsti bendrus ir pasaulinius iššūkius, tokius kaip migracija ir priverstinis perkėlimas, klimato kaitos ir ekonominių krizių poveikis; pabrėžia, kad dėl beprecedentės padėties, susidariusios dėl tebesitęsiančios COVID-19 pandemijos, būtina užtikrinti visą reikalingą lankstumą ir greitumą; vis dėlto pabrėžia, kad lankstumas visada turi būti derinamas su visišku skaidrumu ir atskaitomybe; mano, kad būtų galima tobulinti padėtį tikslingiau nukreipiant veiksmus trijose srityse ir remiant rezultatų vertinimą ir ataskaitų teikimą;

24. atkreipia dėmesį į tai, kad 78 projektais prisidėta prie didesnių ekonominių ir užimtumo galimybių, 97 projektai buvo vykdomi atsparumui didinti, 75 projektai buvo skirti migracijos valdymui ir 75 projektai padėjo pagerinti valdymą ir konfliktų prevenciją; susirūpinęs pažymi, kad dėl konkrečių aplinkybių pagal kai kuriuos projektus užtikrinant ES atsaką daugiausia buvo susikoncentruota į migracijos valdymą; vis dėlto pakartoja, kad turėtų būti išlaikyti pirminiai tikslai – didinti atsparumą ir šalinti pagrindines migracijos priežastis;

25. palankiai vertina tai, kad ES patikos fondas Afrikai prisidėjo tam tikrais atvejais prie trigubo humanitarinio, vystymosi ir taikos aspektų susietumo metodo įgyvendinimo, o to nebuvo įmanoma padaryti taikant ES finansines priemones pagal ankstesnę DFP; primena, kad ES patikos fondo finansavimas turi būti įgyvendinamas ir vertinamas remiantis OPV kriterijais, o visos išlaidos, nepatenkančios į šio reikalavimo taikymo sritį, turi būti finansuojamos iš kitų šaltinių, kurie yra sutelkti patikos fonde, ir smerkia bet kokį OPV lėšų naudojimą veiksmams, nesuderinamiems su vystymosi tikslais; primena, kad pagrindinis principas – humanitarinė pagalba turi būti nepriklausoma;

26. apgailestauja dėl to, kad net 37 proc. ES patikos fondo Afrikai lėšų skiriama priemonėms, kuriomis siekiama riboti ir mažinti migraciją, tuo tarpu mažiau kaip 9 proc. lėšų skiriama migracijos ir priverstinio gyventojų perkėlimo veiksnių problemai spręsti; pažymi, kad teisėtos migracijos kanalams finansuoti buvo skirta mažiau nei 1,5 proc. ES patikos fondo Afrikai lėšų; pripažįsta, kad saugumas yra labai svarbus Afrikos šalių partnerių stabilumui ir kad ES turi remti šalis partneres kovoje su nelegalios migracijos srautais, neteisėtu žmonių gabenimu ir prekyba žmonėmis;

27. atkreipia dėmesį į pranešimus apie tebesitęsiančius žmogaus teisių pažeidimus, daromus Libijoje Libijos pakrančių apsaugos pajėgoms vykdant veiksmus; pabrėžia, kad daugelis pakrančių apsaugos pajėgų išgelbėtų ar sulaikytų žmonių grąžinami ir jiems taikomas savavališkas sulaikymas baisiomis sąlygomis Libijoje; pabrėžia, kad grąžinant pabėgėlius į šalis, kuriose jie nėra saugūs, pažeidžiama 1951 m. Konvencija dėl pabėgėlių statuso; pažymi, kad ryšium su skubaus tranzito mechanizmu kyla susirūpinimas dėl pagarbos žmogaus teisėms įgyvendinant projektus; pabrėžia, kad Libijoje nesilaikoma negrąžinimo principo; primena, kad bet kokiu įsikišimu turėtų būti užtikrinta visapusiška žmogaus gyvybės, orumo ir žmogaus teisių apsauga; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją ir valstybes nares, konsultuojantis su PVO, atlikti bendradarbiavimo su kompetentingomis institucijomis jūrų ir sienų stebėjimo ir valdymo srityje veiklos, finansuojamos iš ES patikos fondo Afrikai, peržiūrą ir konkretų rizikos vertinimą, kad būtų užtikrintas objektyvus pagarbos žmogaus teisėms vertinimas;

28. pabrėžia bendradarbiavimo ir dialogo su vietos partneriais svarbą; palankiai vertina konsultacijas ir tyrimus, atliktus siekiant nustatyti prioritetinius poreikius; primygtinai ragina Komisiją tinkamai įtraukti vietos valdžios institucijas ir pilietinės visuomenės organizacijas į ES patikos fondo Afrikai remiamus projektus;

29. pažymi, kad vienas iš pagrindinių ES patikos fondo Afrikai tikslų, kaip nustatyta steigiamajame susitarime, yra pagrindinių migracijos priežasčių šalinimas, visų pirma skatinant atsparumą, ekonomines ir lygias galimybes, saugumą ir vystymąsi bei žmogaus teisių pažeidimų problemos sprendimas; ragina daugiau dėmesio skirti ilgalaikiams vystymosi tikslams, pvz., užimtumui, švietimui, aprūpinimui maistu ir vietos gyventojų gyvenimo sąlygų gerinimui;

30. pažymi, kad Europos Audito Rūmų specialiojoje ataskaitoje Nr. 32/2018 nurodyti įvairūs trūkumai, be kita ko, ES viešųjų pirkimų teisės aktų netaikymas ir neskaidrus valdymas, rekomenduojama pagerinti projektų atrankos procedūrą, užtikrinti didesnį įgyvendinimo tempą ir sistemingesnį veiklos rezultatų stebėsenos procesą, apimantį visų tipų projektus, ir pažymima, kad dėl plačios fondo aprėpties dažnai jo veiksmingumas nebuvo pakankamas, nes nebuvo tinkamai kiekybiškai įvertinti poreikiai ir priemonės, kuriomis būtų buvę galima pasiekti išmatuotą poveikį; ragina supaprastinti ir geriau informuoti apie paraiškas dalyvauti viešųjų pirkimų procedūrose, kad mažesnėms ir vietinėms NVO būtų lengviau gauti ES finansavimą;

31. pažymi, kad ES patikos fondas Afrikai prisidėjo stiprinant atsparumą ir įgyvendinant humanitarinių ir vystymosi aspektų susietumo metodą nestabilios padėties metu; taip pat pažymi, kad jis skatino ir skirtingų suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimą, taip pat sudarė sąlygas gauti ES nepriklausančių paramos teikėjų įnašus, o tai, turint omenyje „Brexit'o" aplinkybes, įgijo ypatingą reikšmę, ir padidino migracijos ir priverstinio perkėlimo problemos ir ES atsako matomumą; kartu apgailestauja, kad šio fondo įgyvendinimo stebėsena buvo nepakankama, ir prašo į projekto programas ilguoju laikotarpiu įtraukti SMART (konkretus, išmatuojamas, pasiekiamas, aktualus, per nustatytą laiką įvykdytinas) tikslus, taip pat nustatyti kiekybinius tikslus projektų vertinimui užtikrinti;

32. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą panaikinti įsipareigojimus dėl ES patikos fondo Afrikai lėšų, pradžioje skirtų Eritrėjai, visų pirma dėl kelių renovacijos, kuriai vykdyti panaudotas priverstinis darbas, viešiesiems pirkimams;

Fondas „Colombia"

33. mano, kad pasitvirtino, jog patikos fondas Kolumbijai įrodė vertingumą, ir dabartinėmis aplinkybėmis yra svarbi priemonė siekiant remti taikos susitarimo tarp Kolumbijos vyriausybės ir Kolumbijos revoliucinių ginkluotųjų pajėgų (isp. FARC) įgyvendinimą; atkreipia dėmesį į tai, kad pratęsus ES patikos fondo Kolumbijai veiklą buvo dar kartą patvirtintas ES įsipareigojimas ir suteikta labai reikalinga pagalba Kolumbijos taikos procesui; primena, kad ES patikos fondas Kolumbijai įsteigtas pagal vystomojo bendradarbiavimo priemonę ir turi būti suderintas su pagrindiniu Europos Sąjungos vystymosi politikos tikslu: „Sąjungos bendradarbiavimo vystymosi labui politikos pagrindinis tikslas yra sumažinti, o ilgainiui ir panaikinti skurdą", ir „Sąjunga atsižvelgia į bendradarbiavimo vystymosi labui tikslus savo įgyvendinamos politikos srityse, kurios gali turėti įtakos besivystančioms šalims";

34. taip pat pabrėžia svarbų fondo vaidmenį remiant Kolumbiją visapusiškos kaimo plėtros ir ekonomikos augimo srityje; ragina įgyvendinant Kolumbijos taikos procesą ir toliau prioritetą teikti ilgalaikėms ir vidutinės trukmės, visiškai skaidrioms finansavimo programoms ir stebėsenai ir užtikrinti, kad šios programos būtų pagrįstos tinkama demokratine priežiūra ir Europos Parlamento dalyvavimu bei tinkamomis, skaidriomis ir įtraukiomis konsultacijomis su suinteresuotaisiais subjektais, ypač su vietos pilietine visuomene;

35. sveikina Kolumbiją už jos įdėtas pastangas, kad, nepaisydama jai pačiai kylančių taikos susitarimo įgyvendinimo sunkumų, ji padėjo daugiau kaip 1,7 mln. Venesuelos migrantų, kurie pabėgo į Kolumbiją, ir visų pirma, jiems suteikė 10 metų trukmės laikiną apsaugos statusą;

36. palankiai vertina tai, kad Čilės Respublika dalyvauja patikos fondo veikloje kaip paramos teikėja; pažymi, kad regioninių partnerių dalyvavimas turi didelę pridėtinę vertę, jiems dalyvaujant sustiprėjo ES dalyvavimo ir bendradarbiavimo pripažinimas vietos lygmeniu ir teisėtumas;

Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonė

37. atkreipia dėmesį į tai, kad Turkija priima didžiausią pasaulyje pabėgėlių skaičių ir turi daugiau kaip 4 milijonus registruotų pabėgėlių iš Sirijos, Irako ir Afganistano; primena svarbų Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės vaidmenį priimant pabėgėlius iš Sirijos; ragina atlikti išsamų ES ir Turkijos pareiškimo poveikio žmogaus teisėms vertinimą ir

pabrėžia, kad svarbu, jog abi šalys, įgyvendindamos šį pareiškimą, laikytųsi pagrindinių teisių; mano, kad ES turėtų ir toliau teikti reikiamą paramą Sirijos ir kitiems pabėgėliams bei priimančiosioms bendruomenėms Turkijoje ir užtikrinti, kad Turkijos vyriausybė tiesiogiai nedalyvautų valdant ir skirstant lėšas, kurios visų pirma turėtų būti tiesiogiai skiriamos pabėgėliams ir priimančiosioms bendruomenėms ir kurias turėtų valdyti organizacijos, užtikrinančios atskaitomybę ir skaidrumą;

38. mano, kad pasitvirtino, jog ES pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonė yra vertinga novatoriška lėšų sutelkimo priemonė ir svarbus koordinavimo mechanizmas, skirtas padėti Turkijai itin greitai reaguoti į neatidėliotinus pabėgėlių ir jų priimančių bendruomenių humanitarinius ir vystymosi poreikius, ir pabrėžia būtinybę užtikrinti šios veiklos tvarumą; vis dėlto pažymi, kad dauguma projektų turėjo būti pratęsti, kad būtų pasiekti numatyti rezultatai; reiškia paramą Turkijos pilietinei visuomenei ir primena pagirtinas tarptautinių organizacijų pastangas įgyvendinant šiuos projektus; pabrėžia pridėtinę vertę, sukuriamą įtraukiant į Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės įgyvendinimo procesą vietos organizacijas, ekspertus ir NVO, taip pat ir iš visų valstybių narių;

39. palankiai vertina pirmosios Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės dalies, visų pirma, Neatidėliotinos minimalios socialinės apsaugos sistemos – didžiausio Komisijos valdomo humanitarinio projekto – sėkmę; palankiai vertina pažangą, padarytą įgyvendinant antrąją dalį, kuria sudaromos sąlygos laipsniškam perėjimui nuo humanitarinės pagalbos prie paramos vystymuisi;

40. pripažįsta Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės vaidmenį teikiant paramą maždaug 1,8 mln. pabėgėlių pagrindiniams poreikiams patenkinti, 668 900 pabėgėlių vaikų – švietimo srities paramą ir milijonams pabėgėlių suteikiant galimybę naudotis sveikatos priežiūros ir apsaugos paslaugomis; visgi pabrėžia, kad Audito Rūmų specialiojoje ataskaitoje Nr. 27/2018 nurodoma, kad sveikatos ir švietimo veiklos finansavimas buvo nenuoseklus, o panašiems projektams finansuoti lygiagrečiai buvo naudojamos skirtingos valdymo struktūros; be to, ataskaitoje pabrėžiama, kad pagalbos grynaisiais pinigais projektais galėjo būti užtikrinta didesnė nauda, ir Komisija raginama pagerinti savivaldybių infrastruktūros ir socialinės bei ekonominės paramos programavimą, sudaryti sąlygas NVO veiklos aplinkai ir pagerinti ataskaitų apie priemonę teikimą; pažymi COVID-19 pandemijos poveikį pabėgėliams ir pabrėžia, kad Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonė buvo įsteigta nepaisant to, kad buvo daug nerimą keliančių ženklų dėl pabėgėlių žmogaus teisių padėties Turkijoje tarptautinės prieglobsčio teisės požiūriu; primena, kad 2020 m. Komisija paprašė iš ES biudžeto nenumatytų atvejų rezervo mobilizuoti papildomus 481,6 mln. EUR, kurie viršija iš pradžių Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonei numatytą asignavimą, siekiant finansuoti veiklą pagal Neatidėliotinos minimalios socialinės apsaugos sistemos programą ir Sąlyginio grynųjų pinigų pervedimo švietimui programą;

41. dar kartą labai apgailestauja dėl to, kad su Parlamentu nebuvo oficialiai konsultuojamasi ar prašyta jo pritarimo kurti šią priemonę ar pratęsti jos taikymą, jis dalyvavo tik kaip viena iš biudžeto valdymo institucijų, taip mažinant Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės demokratinę atskaitomybę; primygtinai pakartoja, kad Parlamentas neturėtų vėl susidurti su tokioje situacijoje;

42. pabrėžia, kad Europos Audito Rūmų specialiojoje ataskaitoje Nr. 27/2018 ([24]) iškeliama klausimų dėl pagal priemonę finansuojamų humanitarinių projektų veiksmingumo, nes pagal juos nebuvo nuosekliai ir išsamiai įvertintas biudžeto išlaidų pagrįstumas; ataskaitoje taip pat išreiškiamas susirūpinimas dėl to, kad atliekant auditą neįmanoma stebėti visų humanitarinių projektų; ryšium su tuo pabrėžia, kad Turkijos valdžios institucijoms atsisakius suteikti prieigą prie dviejų paramos grynaisiais pinigais projektų naudos gavėjų duomenų gali kilti klausimų dėl finansinio valdymo pagal priemonę patikimumo, ypač atsižvelgiant į staigų Turkijos padėties teisinės valstybės ir pagrindinių teisių srityje blogėjimą; primena, kad būtina tikrinti lėšas, kurios įgyvendinamos per Turkijos vyriausybę ir vietos valdžios institucijas; pakartoja, kad lėšos turi būti naudojamos tik siekiant patenkinti visus fizinius ir psichologinius pabėgėlių poreikius, įskaitant būstą, maistą, švietimą ir deramą gyvenimo lygį; ragina Komisiją gerinti stebėseną ir gauti visų Pabėgėlių Turkijoje rėmimo programos ir projektų naudos gavėjų duomenis; pabrėžia, kad tam, kad būtų galima užtikrinti visapusišką atskaitomybę ir išvengti dvigubo finansavimo, Komisija turėtų skirti turimus išteklius remdamasi tikslais, kuriuos vietoje pasiekė projektus įgyvendinantieji partneriai, ir atlikus įgyvendinimo vertinimą pagal Finansinio reglamento taisykles; todėl ragina Komisiją užtikrinti, kad Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės tikslai ir įgyvendinimas derėtų su ES bendraisiais principais, politika ir tikslais, įskaitant demokratiją, teisinės valstybės principą ir žmogaus teises, ir išreiškia susirūpinimą dėl su šiais principais susijusios padėties blogėjimo Turkijoje;

([24]) Europos Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 27/2018 „Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonė: naudinga parama, tačiau būtini patobulinimai siekiant užtikrinti, kad lėšos būtų racionaliau naudojamos“, p. 6 ir p. 40.

43. pabrėžia, kad svarbu pereiti nuo humanitarinės pagalbos prie vystomojo bendradarbiavimo, ir ragina Komisiją parengti ir įgyvendinti perėjimo strategiją, pagal kurią, visų pirma, būtų siekiama padėti pabėgėliams sukurti pragyvenimo galimybes, kad būtų padidintas jų savarankiškumas ir socialinė įtrauktis į priimančiąsias bendruomenes; primena ES ilgalaikį tikslą, kad Turkijos valdžios institucijos palaipsniui perimtų ES finansuojamą veiklą, visapusiškai gerbdamos demokratiją, teisinės valstybės principą ir pagrindines teises; ragina visas būsimos daugiašalės konferencijos rytinės Viduržemio jūros regiono dalies klausimais dalyvaujančias šalis kartu su humanitariniais ir vystymosi klausimais visapusiškai spręsti ir šį klausimą;

44. pakartoja savo prašymą, kad Turkija laikytųsi negrąžinimo principo, ypač prie Sirijos sienos, užtikrindama, kad būtų visapusiškai gerbiamos 1951 m. Konvencijoje dėl pabėgėlių statuso garantuojamos pabėgėlių žmogaus teisės, ir kad ji neremtų migracijos srautų ir jais nesinaudotų kaip šantažo priemone prieš ES politiniais tikslais; tikisi, kad Turkija visapusiškai ir nediskriminuodama įgyvendins 2016 m. kovo mėn. ES ir Turkijos pareiškimą ir ES ir Turkijos readmisijos susitarimą; primygtinai ragina Komisiją užtikrinti, kad būtų atidžiai stebima, kaip įgyvendinamas ES ir Turkijos pareiškimas, taip pat atsižvelgiant į prieglobsčio prašytojų ir migrantų, grąžintų į Turkiją pagal ES ir Turkijos pareiškimą, padėtį žmogaus teisių srityje ir apie tai pateikti ataskaitą Parlamentui; ragina Turkijos valdžios institucijas suteikti Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biurui visapusišką prieigą prie išsiuntimo centrų, esančių prie Turkijos sienos, kad būtų galima stebėti, ar laikomasi negrąžinimo principo; pabrėžia, kad finansinė parama Turkijai valdant pabėgėlių srautus turi būti susieta su visišku biudžeto skaidrumu ir neribojamu pilietinės visuomenės organizacijų dalyvavimu; ragina Komisiją raginti Turkijos valdžios institucijas gerinti tarptautinių NVO darbo aplinką; ragina Komisiją remtis savo patirtimi taikant specialią trečiųjų šalių tikrinimo sistemą, kad būtų sustiprinta išlaidų priežiūra;

45. ragina Turkiją nelaikyti pabėgėlių sulaikymo centruose siekiant priversti juos pasirašyti savanoriško grįžimo formas ir užtikrinti jiems galimybę naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis, nepriklausomai nuo jų registracijos vietos šalyje;

46. pažymi, kad Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės lėšomis remiami tik registruoti pabėgėliai; reiškia susirūpinimą dėl to, kad daug pabėgėlių liko be pagalbos, nes kai kuriose provincijose ir miestuose buvo sudėtinga registruotis;

47. palankiai vertina Tarybos raginimą Komisijai pateikti Tarybai pasiūlymą dėl tolesnio Sirijos pabėgėlių Turkijoje, Jordanijoje, Libane ir kitose regiono dalyse finansavimo;

III. ***Ateities perspektyvos ir rekomendacijos***

48. pabrėžia, kad būtina geriau tenkinti finansavimo poreikius užsitęsusios krizės sąlygomis ir užtikrinti lankstų ir susietą humanitarinės pagalbos, atstatymo ir vystymosi derinimą ir perėjimą tarp jų taip, kad šie veiksmai atitiktų tarptautinės vystymosi politikos tikslus, įskaitant JT darnaus vystymosi tikslus ir Sąjungos vystymosi politikos principus, pvz., paramą skurdo panaikinimui ir nelygybės mažinimui, ir kad humanitarinės intervencijos atveju reikalinga visapusiškai paisyti humanitarinės pagalbos principų – humaniškumo, neutralumo, nešališkumo ir nepriklausomumo ir visapusiškai apsaugoti žmogaus gyvybę, orumą ir žmogaus teises; primygtinai pabrėžia, kad ES parama turi būti veiksminga ir efektyvi, kad vietoje būtų galima užtikrinti realų poveikį;

49. pabrėžia, kad reikia atsižvelgti į patirtį, įgytą kuriant, valdant ir įgyvendinant patikos fondus ir Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonę siekiant juos pritaikyti naujos kartos išorės finansinėms priemonėms, taip pat didinti ES išorės pagalbos ir parlamentinės kontrolės sąveikumą ir nuoseklumą; primygtinai ragina Komisiją pristatyti galutinę išsamią ES patikos fondų įgyvendinimo peržiūrą, kurioje būtų įvertinta atitiktis ES vystymosi, žmogaus teisių ir humanitariniams tikslams; taip pat primygtinai reikalauja, kad, jei ateityje iškiltų bet kokios naujos ES patikos fondo ar *ad hoc* priemonės poreikis, įnašo iš Sąjungos biudžeto mechanizmas turi būti aiškiai apibrėžtas ir dėl jo turi būti deramasi nuo pat pradžių visapusiškai dalyvaujant Parlamentui; taip pat mano, kad reikėtų toliau didinti ES išorės pagalbos poveikį ir matomumą, pabrėžiant ES ir jos valstybių narių, kaip didžiausių pasaulinio vystymosi finansavimo teikėjų, vaidmenį;

50. ragina Komisiją užtikrinti, kad nepriklausomos ES įstaigos ir ekspertai atliktų skaidrų ES finansuojamų projektų poveikio migrantų ir pabėgėlių žmogaus teisėms ir platesnei atitinkamos šalies gyventojų daliai vertinimą; ragina sukurti veiksmingus ir nepriklausomus stebėsenos mechanizmus, kad būtų galima visapusiškai stebėti ir įvertinti galutinę šių lėšų paskirties vietą ir veiksmų protokolus pagrindinių teisių pažeidimų atveju; mano, jog būtina visapusiškai įtraukti regionų ir

vietos valdžios institucijas ir pilietinės visuomenės veikėjus į šių priemonių planavimo ir įgyvendinimo procesą; ragina Komisiją ir valstybes nares parengti išsamią ir aiškią lėšų, naudojamų bendradarbiavimui su trečiosiomis šalimis migracijos valdymo srityje finansuoti pagal visas finansines priemones ir jas įgyvendinant, apžvalgą; pabrėžia, kad svarbu dalytis audito duomenimis su ES finansinės kontrolės sistema, įskaitant Europos Audito Rūmus, OLAF ir Europos prokuratūrą;

51. atkreipia dėmesį į tai, kad reikia spręsti problemas, susijusias su Afrikos vidaus migracija, kuri sudaro beveik 90 proc. migracijos srautų Afrikoje, glaudžiai bendradarbiaujant su Afrikos Sąjunga ir laikantis jos migracijos politikos Afrikoje programos ir 2018–2030 m. veiksmų plano; vis dėlto primygtinai reikalauja, kad ilgainiui būtina nustatyta koncepcija, pagal kurią būtų išvengta priklausomybės nuo išorės intervencijos; atsižvelgdamas į tai, primygtinai pabrėžia, kad įgalėjimą reikėtų užtikrinti per švietimą ir kad kokybiškas švietimas yra svarbus kuriant tvirtesnę paramą vystomajam bendradarbiavimui;

52. pažymi, kad lyčių lygybė ir socialinė įtrauktis yra du iš pagrindinių išlaidų tikslų, kalbant apie KVTBP „Globali Europa“ programavimą; pakartoja ES įsipareigojimą dėl moterų ir merginų įgalėjimo ir ragina Komisiją integruoti lyčių lygybę kartu su atsparumo didinimu ir prisitaikymu prie klimato kaitos į patikos fondų ir Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės planavimą ir įgyvendinimą; rekomenduoja, kad įgyvendinant projektus pagal ES patikos fondus ir Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonę reguliariai būtų vykdoma lyčių aspektu grindžiama analizė ir aptariamas moterų dalyvavimas rengiant remiamus projektus;

53. ragina Komisiją sustabdyti arba persvarstyti bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis, kurios nevisiškai gerbia pagrindines teises, įskaitant specialaus finansavimo ir projektų, kurie kelia grėsmę žmogaus teisėms arba joms kenkia, sustabdymą;

54. atkreipdamas dėmesį į tai, kad Finansiniame reglamente leidžiama steigti išorės veiksmų patikos fondus, dar kartą pakartoja jau senai išsakytą Parlamento primygtinį reikalavimą, kad visa išorės pagalba turėtų būti finansuojama iš Sąjungos biudžeto ir turėtų būti įgyvendinama nuosekliai laikantis suderintų taisyklių, remiantis bendrais teisės aktais nustatytomis priemonėmis ir visapusiškai paisant Parlamento teisėkūros, biudžeto ir stebėsenos prerogatyvų, taip pat ES biudžeto vieningumo, atskaitomybės, skaidrumo, veiksmingumo ir patikimo biudžeto valdymo principų; pabrėžia, kad patvirtinus nepaprastąsias priemones didėja finansavimo valdymo sudėtingumas ir daromas finansinis spaudimas esamoms užsienio politikos priemonėms, o tai gali turėti įtakos jų veiksmingumui; mano, kad ES patikos fondai turėtų būti naudojami tik reaguojant į staigią didelę krizę ir tais atvejais, kai reikia koordinuoti įvairius paramos teikėjų veiksmus ir kai išorės politikos tikslo neįmanoma visiškai pasiekti esamomis išorės finansavimo priemonėmis, ir su sąlyga, kad fondai laikysis patikimo finansų valdymo principo, Sąjungos patikos fondas nedubliuos kitų esamų finansavimo kanalų ar panašių priemonių ir užtikrins papildomumą, patikos fondo tikslai bus suderinti su Sąjungos priemonės ar biudžeto punkto, iš kurio jis finansuojamas, tikslais; ragina Komisiją užtikrinti veiksmingesnę komunikaciją vietoje pabrėžiant ES, kaip didžiausios pasaulyje vystymuisi skirto finansavimo teikėjos, vaidmenį;

55. atkreipia dėmesį į tai, kad sutelkus išteklius iš EPF, Sąjungos biudžeto ir kitų paramos teikėjų į patikos fondus neturėtų būti daromas poveikis esamos ES politikos ir programų galimybėms siekti pirminių tikslų, pvz., panaikinti skurdą ir skatinti pagrindines teises;

56. primena, kad ES patikos fondai ir Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonė turėtų būti laikomos išskirtinėmis arba paramos realios ekstremalios situacijos atveju priemonėmis, kurių pridėtinė vertė ir poveikis vietoje turėtų būti ypač tinkamai pagrįsti ir atidžiai stebimi; tikisi, kad Komisija visapusiškai pasinaudos taikant programa pagrįstą požiūrį teikiamomis galimybėmis pagal KVTBP „Globali Europa“ geografinį ramstį ir PNPP III, nes šių priemonių nebegalima naudoti siekiant finansuoti pasirengimo narystei paramą Turkijai, išskyrus pagalbą Turkijos pilietinės visuomenės organizacijoms pasitelkiant demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo finansavimo priemonę, o šias galimybes papildo pasaulinė teminė programa, greitojo reagavimo finansavimas ir didelis KVTBP „Globali Europa“ nenumatytų išlaidų rezervas;

57. primena, kad tikimasi, jog rezervo naujiems iššūkiams ir prioritetams lėšomis pagal KVTBP „Globali Europa“ bus papildytas geografinių, teminių programų ir greitojo reagavimo veiksmų finansavimas; pabrėžia, kad Komisija įsipareigojo aptarti šių lėšų panaudojimą geopolitinio dialogo su Europos Parlamentu metu ir prieš jas mobilizuojant pateikti išsamią informaciją, taip pat visapusiškai atsižvelgti į Parlamento pastabas dėl numatomo pobūdžio, tikslų ir finansinių sumų;

2021 m. spalio 7 d., ketvirtadienis

58. palankiai vertina naują ES išorės finansavimo priemonę (KPTBP „Globali Europa“), nes pagal ją numatoma didinti ES biudžeto galimybes reaguoti į naujas ekstremaliąsias situacijas; yra įsitikinęs, kad KPTBP „Globali Europa“ sudarys sąlygas veiksmingiau paskirstyti išteklius ir užtikrinti pakankamą lankstumą ir gebėjimą reaguoti, taip pat tuo pat metu bus remiamasi ankstesne patirtimi ir vertinimais, susijusiais su esamais patikos fondais pagal KPTBP „Globali Europa“;

59. pabrėžia, kad reikėtų išnaudoti visas KVTBP „Globali Europa“ galimybes ir prireikus ją tobulinti, o nepaprastosios finansavimo priemonės turėtų būti naudojamos tik nenumatytomis ekstremaliomis aplinkybėmis, kad būtų užtikrintas Sąjungos biudžeto vieningumas ir demokratinė atskaitomybė; pabrėžia, kad šiuo aspektu įprasta sprendimų priėmimo valdymo sistema suteikia daugiau teisėtumo ES išorės veiksmams tiek ES, tiek paskirties šalyse;

60. prašo, kad pagal jokią priemonę, pakeisiančią dabartinę Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonę, finansavimas nebūtų vykdomas naujai patvirtintų finansavimo priemonių, ypač PNPP III ir KVTBP „Globali Europa“, įskaitant rezervą naujiems iššūkiams ir prioritetams, sąskaita, nes Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonę pakeisiančia priemone nereaguojama į tikrai naują iššūkį ar krizę; primygtinai ragina finansuoti visas tokias iniciatyvas skiriant naujus asignavimus, kurie prireikus būtų papildyti valstybių narių įnašais; pakartoja, kad Parlamentas turi būti visapusiškai ir nuo pat pradžių įtrauktas į diskusijas dėl Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonę pakeisiančios priemonės, įskaitant jos finansavimo ir valdymo struktūras, kurios turi atspindėti finansavimo kilmę ir biudžeto valdymo institucijos vaidmenį;

61. rekomenduoja, kad tuo atveju, jei 2021–2027 m. DFP poreikiai išaugtų, pirmasis ir pagrindinis nagrinėtinas sprendimas būtų – pasitelkiant bendrais teisės aktais priimamos priemonės, t. y. KVTBP „Globali Europa“ finansinio paketo didinimas peržiūrint DFP ir KVTBP „Globali Europa“ reglamentus, arba antrasis variantas būtų, su sąlyga, kad Parlamentas visapusiškai dalyvaus sprendimų priėmimo procese ir jam bus suteikti tinkami tikrinimo įgaliojimai, lėšų didinimas atitinkamose KVTBP „Globali Europa“ biudžeto eilutėse, įnašus skiriant kaip išorės asignuotąsias pajamas; todėl tikisi, kad būsima Finansinio reglamento peržiūra užtikrins tinkamą biudžeto valdymo institucijos dalyvavimą išorės asignuotųjų pajamų valdyme; pabrėžia, kad, jei ištikus didelei krizei, staigiems tarptautinių santykių pokyčiams, dėl kurių reikia imtis didelio masto ES finansinių priemonių, arba atsiradus poreikiui sutelkti išteklius su trečiosiomis šalimis, o tai nebūtų įmanoma pagal bendrai priimamų teisės aktų priemones, visgi reiktų sukurti tinkamai pagrįstą naują patikos fondą, tai Parlamentas turi būti visapusiškai įtrauktas nuo pat pradžių; atsižvelgdamas į tai, mano, kad Finansinis reglamentas turėtų būti persvarstytas siekiant užtikrinti tinkamą Parlamento vaidmenį steigiant ir kontroliuojant bet kokį naują patikos fondą, įskaitant steigiamojo susitarimo rengimą ir Sąjungos įnašo mobilizavimą, tokio fondo įgyvendinimą, veiklos pratęsimą ir galimą likvidavimą;

62. ragina Komisiją, įgyvendinant KVTBP „Globali Europa“, teikti pirmenybę susietumo metodui ir ragina stiprinti ES humanitarinėje ir vystymosi srityse veikiančių subjektų bendradarbiavimą, ypač pokrizinėmis aplinkybėmis ir užsitęsusių krizių atveju, kad būtų galima geriau prisitaikyti atsižvelgiant į vietos poreikius ir norint pasiekti efektyvesnių rezultatų;

63. pažymi, kad galimybės integruoti migracijos politiką į ES išorės politiką gerokai išplėstos įtraukus migraciją į KVTBP teminį, geografinį ir greitojo reagavimo komponentą; vis dėlto susirūpinęs pažymi, kad pagal „greitojo reagavimo“ komponentą bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis migracijos valdymo srityje gali būti finansuojamas nereikalaujant, kad Komisija skelbtų programavimo dokumentus ar konsultuotųsi su pilietinės visuomenės veikėjais, ir nedalyvaujant Parlamentui, be kita ko, ir įgyvendinant Migracinės parengties ir migracijos krizių valdymo planą, kuriame trūksta mechanizmų galimam neigiamam tokių intervencinių veiksmų poveikiui įvertinti; atsižvelgdamas į tai, primygtinai reikalauja užtikrinti, kad 2021–2027 m. DFP būtų papildyta tvirta žmogaus teisių sistema, skirta būsimoms bendradarbiavimo migracijos srityje programoms nustatyti, įgyvendinti ir stebėti;

64. pažymi, kad pagal KVTBP „Globali Europa“ numatomas laikotarpio vidurio ir galutinis vertinimas ir išsamios metinės Komisijos ataskaitos Parlamentui ir Tarybai dėl vykdomos veiklos, pasiektų rezultatų, veiksmingumo, taip pat pažangos siekiant teminių tikslų ir reglamento tikslų; ragina Komisiją parengti ir įgyvendinti tikslią 10 proc. išlaidų, skirtų migracijai ir priverstinio perkėlimo sričiai, stebėjimo metodiką, kad būtų veiksmingai užtikrintas tinkamas skaidrumas ir atskaitomybė šioje išlaidų srityje, kaip to reikalaujama reglamente;

65. palankiai vertina kuo artimesniu lygmeniu vykdomą sprendimų priėmimo procedūrą ir pritaikymus, atsižvelgiant į vietos situacijas, ir galimybę per ES patikos fondus ir Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonę įgyvendinti tarpvalstybinius ir daugiamečius finansuojamus projektus, nes jų pridėtinė vertė yra didelė; ragina įtraukti šiuos aspektus į būsimą programavimo veiklą, susijusią su ES išorės politikai skirtomis biudžeto priemonėmis;

66. pripažįsta, kad bendradarbiavimas su vietos bendruomenių atstovais, ir suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant vietos valdžios institucijas, pilietinės visuomenės organizacijas, socialinius partnerius ir religinius lyderius, konflikto paveiktose vietose yra nepaprastai svarbus skatinant susitaikymą, dialogą ir taiką; pabrėžia, kad vietos bažnyčios ir religinės organizacijos atlieka aktyvų vaidmenį vykdant vystomąjį bendradarbiavimą ir teikiant humanitarinę pagalbą žmonėms, kuriems labiausiai reikia pagalbos, ir ragina Komisiją su jomis bendradarbiauti, visų pirma teikiant tiesioginę paramą sunkiai pasiekiamoms bendruomenėms besivystančiose šalyse;

67. pabrėžia, kad svarbu skirti didelę būsimo ES finansavimo migracijos srityje dalį trečiųjų šalių pilietinės visuomenės grupėms siekiant teikti pagalbą ir apsaugoti bei stebėti migrantų teises, taip pat užtikrinti, kad didelė ES finansavimo dalis būtų skiriama žmogaus teisių padėčiai, tarptautinei apsaugai ir pabėgėlių ateičiai gerinti;

68. ragina Komisiją pritaikyti programavimo metodus atsižvelgiant į vietos situaciją ir vietos lygmeniu kylančius sunkumus, taip pat remti vietos lygmens atsakomybę įgyvendinant naujas ES vystymosi priemones; toliau ragina Komisiją atlikti poreikių vertinimą ir pritaikyti ES atsaką prie vietos poreikių;

69. ragina Komisiją išnagrinėti galimybes įtraukti trečiųjų šalių partnerius į bendras iniciatyvas ir finansavimą sprendžiant bendras problemas, pvz., migracijos, priverstinio perkėlimo, klimato kaitos, moterų įgalinimo ir pažeidžiamų grupių apsaugos;

70. ragina Komisiją teikti pirmenybę investicijoms į švietimą ir darbo vietų kūrimą, kad šalyse partnerėse gyvenantys žmonės galėtų dalyvauti vietinėje pajamų duodančioje veikloje;

71. tikisi, kad Komisija veiksmingiau ir tikslingiau spręs esamas ar būsimas krizes ir reaguos į galimus atstatymo poreikius pasinaudodama esamais metodais ir kitomis priemonėmis, kurias galima taikyti pagal dabartinį Finansinį reglamentą, glaudžiai ir koordinuotai bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis ir kitomis ES institucijomis Europos komandos principu ir su panašiai mąstančiais tarptautiniais partneriais bei paramos teikėjais;

o

o o

72. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojui ir Sąjungos vyriausiajam įgaliotiniui užsienio reikalams ir saugumo politikai bei Tarybai.